II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 17. června 2009

o státní podpoře C 5/07 (ex N 469/05) týkající se zmírnění informačních povinností uložených námořním společnostem zařazeným do dánského režimu tonážní daně

(oznámeno pod číslem K(2009) 4522)

(Pouze dánské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2009/868/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními [1],

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

(1) Dopisem ze dne 13. září 2005 [2] Dánsko oznámilo Komisi změnu dánského režimu tonážní daně, který byl původně schválen rozhodnutím ze dne 12. března 2002 [3] (věc N 563/01).

(2) Tato změna byla zaevidována jako oznámená podpora s číslem N 469/05. Oznámená změna byla zavedena zákonem č. 408 ze dne 1. června 2005.

(3) Dopisy ze dne 28. října 2005, 19. května a 29. srpna 2006 [4] Komise požádala dánské orgány o další informace, které byly poskytnuty v odpovědích ze dne 22. listopadu 2005, 30. června 2006 a 29. září 2006 [5].

(4) Rozhodnutím ze dne 7. února 2007 Komise rozhodla o zahájení formálního vyšetřovacího řízení (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) podle čl. 4 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES [6] (dále jen „nařízení o řízení ohledně státní podpory“). Rozhodnutím ze dne 4. dubna 2007 Komise přijala opravné rozhodnutí, kterým se na žádost dánských orgánů mění rozhodnutí o zahájení řízení. Oznámení shrnující rozhodnutí a celé znění dopisu v úředním jazyce (a jeho opravené znění) byly zveřejněny v Úředním věstníku C 135/6 ze dne 19. června 2007 [7].

---

[1] Úř. věst. C 135, 19.6.2007, s. 6.

[2] Zaevidován pod č. jedn. TREN(2005) A/23228.

[3] Znění rozhodnutí je k dispozici v úředním jazyce případu na internetových stránkách na adrese: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports-2001/n563-01.pdf Komise rozhodnutím ze dne 1. prosince 2004 (věc N 171/04) schválila rozšíření seznamu druhů způsobilých pomocných činností (úzce souvisejících s poskytováním dopravních služeb nebo se k nim přímo se vztahujících) na pronájem palubních obchodních provozoven, jako jsou obchody nebo stánky, ať už pro třetí společnosti, nebo pro nezávislou část námořní společnosti, a ať už pro způsobilé, nebo nezpůsobilé činnosti prováděné v těchto stáncích. Text tohoto druhého rozhodnutí je k dispozici v úředním jazyce případu na této internetové adrese: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/transports-2004/n171-04.pdf

[4] Č. jedn. TREN(2005) D/122520, TREN (2006) D/209990 a D/217824.

[5] Zaevidovány pod č. jedn. TREN (2005) A/29975, TREN(2006) A/26422 a A/33708.

[6] Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

[7] Viz: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/oj/2007/c_135/c_13520070619en00060019.pdf

(5) Dánsko předložilo připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dopisem ze dne 7. března 2007 ([8]). Jediná zúčastněná strana předložila připomínky dopisem ze dne 19. července 2007 ([9]).

2. POPIS OPATŘENÍ

2.1 Popis oznámeného opatření týkajícího se režimu tonážní daně

(6) Oznámené opatření bylo popsáno v rozhodnutí o zahájení řízení a v tomto oddíle bude připomenuto.

(7) Obchodní transakce mezi dvěma společnostmi ve stejné skupině musí být uskutečněny na základě zásady nezávislých tržních cen. Podle této zásady se provádí ověření, zda jsou ceny v transakcích uskutečněných mezi přidruženými společnostmi ve stejné skupině srovnatelné s tržními cenami. Aby mohly finanční úřady kontrolovat dodržování této zásady, společnosti jim musí poskytnout veškeré nezbytné informace o svých obchodních transakcích s přidruženými společnostmi ve stejné skupině.

(8) Zákon č. 408 ze dne 1. června 2005 osvobozuje dánské námořní společnosti, které platí dánskou tonážní daň ([10]), od povinnosti poskytovat finančním úřadům veškeré nezbytné informace o svých finančních transakcích se zahraničními společnostmi ve stejné skupině.

(9) Konkrétněji čl. 1 odst. 9 zmíněného zákona uvádí, že se „odstavce 1 až 8 nevztahují na společnosti atd., které vykazují své příjmy podle zákona o tonážní dani, s ohledem na kontrolované transakce se zahraničními právnickými osobami nebo stálými provozovnami (viz čl. 1 odst. 2 až 4), jsou-li výnosy plynoucí z těchto transakcí přiřazeny k příjmům podléhajícím tonážní dani“. Odstavce 1 až 8, na něž se v tomto článku odkazuje, jsou obsaženy v čl. 3B odst. 9 zákona o správě daní (konsolidovaný zákon č. 869 ze dne 12. srpna 2004, naposledy pozměněný článkem 1 zákona č. 1441 ze dne 22. prosince 2004). Tyto odstavce se týkají dvou hlavních povinností uložených všem dánským společnostem, které působí v Dánsku, a to:

a) systematicky poskytovat spolu s přiznáním k dani z příjmů rovněž informace o obchodních transakcích se zahraničními přidruženými společnostmi a

b) vyhotovit písemnou dokumentaci o stanovení cen a podmínek v těchto transakcích. Tato dokumentace se finančním úřadům předkládá pouze na žádost.

(10) Oznámené změny osvobozují společnosti, které platí tonážní daň, od obou povinností ve vztahu k jejich přeshraničním transakcím, zatímco jsou pro společnosti podléhající tonážní dani i nadále platné s ohledem na transakce mezi přidruženými společnostmi v Dánsku.

(11) Oznámené opatření proto bude mít dopad na „zásadu nezávislých tržních cen“ uvedenou v oddíle 2.11.1 původního rozhodnutí ze dne 12. března 2002, kterým se schvaluje dánský režim tonážní daně ([11]), jelikož změní povinnost poskytovat informace a záznamy, která je uložena společnostem podléhajícím tonážní dani s ohledem na jejich přeshraniční činnosti.

(12) Osvobození od povinnosti poskytovat informace a povinnosti vyhotovovat záznamy se týká pouze společností, které platí tonážní daň.

2.2 Popis stávajícího režimu

(13) Režim tonážní daně je popsán v rozhodnutích Komise ze dne 12. března 2002 ve věci N 563/01 a ze dne 7. února 2007 ve věci N 469/05. Jeho hlavní rysy jsou připomenuty níže.

(14) Příjmem ze všech způsobilých operací zdanitelným podle režimu tonážní daně je úhrnná částka odpovídající součtu pevných částek stanovených pro každé plavidlo podle jeho tonáže bez ohledu na skutečný zisk realizovaný lodní dopravní společností následovně:

Do 1 000 NT (čisté tuny)	7 DKK (~ 0,90 EUR) na 100 NT za den
1 001–10 000 NT	5 DKK (~ 0,70 EUR) na 100 NT za den
10 001–25 000 NT	3 DKK (~ 0,40 EUR) na 100 NT za den
> 25 000 NT	2 DKK (~ 0,30 EUR) na 100 NT za den.

(15) Příjem vypočtený tímto způsobem se daní běžnou sazbou daně z příjmů právnických osob.

([8]) Zaevidován pod č. jedn. TREN(2007) A/25703.
([9]) Zaevidován pod č. jedn. TREN(2007) A/38091.
([10]) Popsána v oddíle 2.2.
([11]) Viz poznámka pod čarou č. 3. Bod 2.11.1 rozhodnutí objasňuje, že se ustanovení „o zásadě nezávislých tržních cen“ obsažená v dánských daňových právních předpisech vztahují rovněž na dánský režim tonážní daně.

(16) Tento režim, který se provádí od 1. ledna 2001, je určen pro společnosti, které musí platit daň v Dánsku (tj. ty společnosti, jejichž stálým místem působnosti je Dánsko) a které nabízejí služby námořní dopravy. Tento režim je určen také pro zahraniční společnosti, které jsou registrovány v Dánsku, protože sem přesunuly svou administrativní základnu. Do režimu spadá pouze příjem získaný provozováním lodní dopravy.

(17) Lodní dopravní společnosti si mohou zvolit, zda tohoto režimu využijí. Toto rozhodnutí musí učinit nejpozději při odevzdání daňového přiznání za rok, ve kterém společnost poprvé použila tonážní zdanění. Přijetí nebo odmítnutí tonážního zdanění je závazné na období 10 let. Na území Dánska se musí lodní dopravní společnosti náležející do stejné skupiny společností rovněž rozhodnout, zda využijí režimu tonážní daně. Pokud se lodní dopravní společnost rozhodne využít režimu tonážní daně, spadají do tohoto daňového režimu všechna její plavidla, která splňují dané podmínky.

(18) Pokud je Komisi známo, Dánsko v současnosti uplatňuje kromě režimu tonážní daně pro provozovatele námořní dopravy pouze jeden další režim, a to režim, který osvobozuje majitele lodí od placení daně z příjmů a příspěvků na sociální zabezpečení námořníků pracujících na palubě způsobilých plavidel (tzv. režim DIS) ([12]).

2.3 **Doba trvání**

(19) Jak je připomenuto v rozhodnutí ze dne 7. února 2007, dánské orgány se dopisem ze dne 14. února 2006 zavázaly v průběhu 10 let znovu oznámit oznámenou změnu. Posuzované opatření by tak mělo přestat platit na konci roku 2015.

2.4 **Rozpočet**

(20) Jak je připomenuto v rozhodnutí ze dne 7. února 2007, dánské orgány uvedly, že tato změna nemá žádný dopad na rozpočet stávajícího režimu. Jednotlivé podpory nebudou plánovanou změnou dotčeny.

3. **DŮVODY PRO ZAHÁJENÍ VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ**

(21) V rozhodnutí o zahájení řízení uvedla Komise s ohledem na oznámené opatření dvě hlavní obavy:

— Především by mělo být stanoveno, jak chce Dánsko i nadále zajistit, že po provedení oznámeného opatření budou jeho finanční úřady stále schopny odhalovat pokusy o daňové úniky zahraničních přidružených společností námořních společností podléhajících dánské tonážní dani a informovat o těchto pokusech dotčené cizí země. Pokud tomu tak nebude, Komise by ráda věděla, zda by ostatní země, včetně členských států kromě Dánska, měly nést odpovědnost za kontrolu všech přeshraničních transakcí se společnostmi podléhajícími dánské tonážní dani (z nichž většina budou pravděpodobně společnosti se sídlem v Dánsku).

— Za druhé Komisi zajímalo, zda by nerovné zacházení s příjemci, kteří mají pouze vnitrostátní přidružené společnosti nezpůsobilé k tonážní dani, a příjemci, kteří mají pouze zahraniční přidružené společnosti, bylo s ohledem na povinnost poskytnout informace a záznamy, zákonné. V souvislosti s rozsudkem ve věci Matra ([13]) by mohlo toto nerovné zacházení také ovlivnit slučitelnost režimu.

(22) Komise připomenula, že zásadní význam pro zajištění „nepropustnosti“ režimů tonážní daně mají vymezující opatření.

(23) Zejména bez účinného provádění dotyčných vymezujících opatření by odvětví mimo námořní dopravu, ať v dotčeném členském státě nebo v jiných zemích, mohla využívat možnost vyhnout se platbě daně z příjmů právnických osob prováděním obchodních transakcí s přidruženou společností podléhající režimu tonážní daně v dotčeném členském státě.

(24) Komise se rovněž obávala, že by změna dotyčného vymezujícího opatření na základě oznámení vedla k situaci, kdy by činnosti podléhající dani v jiných zemích, a tudíž nepodléhající režimu tonážní daně v Dánsku, neoprávněně těžily z tohoto režimu prostřednictvím nespravedlivě oceněných transakcí s dánskými přidruženými společnostmi podléhajícími dánské tonážní dani.

([12]) Věc NN 116/98 schválená rozhodnutím Komise ze dne 13. listopadu 2002. Znění rozhodnutí je k dispozici v úředním jazyce případu na internetové adrese: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids/transports-1998/nn116-98.pdf

([13]) Viz rozsudek Soudního dvora C-225/91 ze dne 15. června 1993 ve věci Matra *v* Komise, a zejména bod 41: „41. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že zatímco postup stanovený v článcích 92 a 93 ponechává Komisi, a za určitých podmínek i Radě, značnou volnost při rozhodování o slučitelnosti režimu státní podpory s požadavky společného trhu, z obecných ustanovení Smlouvy je jasné, že řízení nesmí nikdy vést k výsledku, který je v rozporu se zvláštními ustanoveními Smlouvy (rozsudek ve věci 73/79, Komise *v* Itálie, Sb. rozh. 1980 s. 1533, bod 11). Soud má také za to, že tato hlediska podpory, která jsou v rozporu se zvláštními ustanoveními Smlouvy s výjimkou článků 92 a 93, mohou být tak nerozlučně spjata s předmětem podpory, že není možné je posoudit odděleně (rozsudek ve věci 74/76 Iannelli *v* Meroni, Sb. rozh. 1977 s. 557).“

(25) Komise zaznamenala, že dánské finanční úřady zachovají možnost provádět následná ověření transakcí v rámci skupiny za účasti pouze dánských společností podléhajících tonážní dani.

4. PŘIPOMÍNKY DÁNSKÝCH ORGÁNŮ K ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ VYŠETŘOVÁNÍ

(26) Dopisem ze dne 15. března 2007 ([14]) dánské orgány reagovaly na rozhodnutí o zahájení řízení a uvedly, že nemají žádné další připomínky, a že tudíž odkazují na své odpovědi, které byly uvedeny v předchozích dopisech ze dne 22. listopadu 2005, 30. června 2006 a 29. září 2006.

(27) V dopise ze dne 22. listopadu 2005 je uvedeno: „Oznámený režim nezahrnuje převod státních zdrojů na přijímající společnosti. Jedná se o zmírnění oznamovací a dokumentační povinnosti, která sama o sobě nemá žádnou ekonomickou hodnotu. Oznámený režim proto nezahrnuje žádné dodatečné finanční nebo daňové výhody atd. ve srovnání s režimy již dříve schválenými Komisí. Lodní dopravní společnosti podléhající tonážní dani musí u všech svých kontrolovaných transakcí dodržovat zásadu nezávislých tržních cen. To oznámený režim nemění. Režim zahrnuje pouze zmírnění požadavku na dokumentaci týkající se dodržení zásady nezávislých tržních cen u určitých kontrolovaných transakcí."

(28) Ve svém dopise ze dne 30. června 2006 dánské orgány uvedly, že před vstupem zákona č. 408 ze dne 1. června 2005 v platnost se povinnost poskytovat informace a záznamy vztahuje pouze na přeshraniční transakce mezi přidruženými společnostmi. Zmíněný zákon tuto povinnost rozšířil na transakce mezi dánskými společnostmi podléhajícími tonážní dani a přidruženými společnostmi nepodléhajícími tonážní dani, které musí platit daň v Dánsku.

(29) Ve svém dopise ze dne 29. září 2006 dánské orgány s ohledem na otázku, zda by cizí země, včetně ostatních členských států kromě Dánska, měly nést odpovědnost za kontrolu všech přeshraničních transakcí se společnostmi podléhajícími dánské tonážní dani, uvedly toto:

„Finanční úřady dotyčné země mají povinnost zkontrolovat výkazy příjmů podniků a osob povinných k dani v dané zemi. Podle mezinárodních závazků může být rovněž nezbytné poskytnout informace ostatním zemím – buď z vlastního podnětu, nebo na žádost.

Musí být v pravomoci samotného finančního úřadu členského státu, aby rozhodl, jak bude plnit své úkoly v oblasti kontroly. Pro dánské finanční úřady má zásadní význam, aby byly zajištěny dánské daňové výnosy s přihlédnutím k dostupným zdrojům. To rovněž znamená, že se kontrolní práce samozřejmě soustředí na daňové subjekty, u nichž bylo na základě posouzení rizik zjištěno, že je vhodné důsledné sledování.

Navrhovaná změna dánského režimu tonážní daně situaci nemění. Naopak, může ovlivnit možnosti dánských finančních úřadů vyhovět žádostem o informace předaným finančními úřady ostatních zemí.

Co se týká konkrétně stanovení vnitropodnikových cen, může být obtížné získat posléze potřebné důkazy, že se transakce ve skupině uskutečnily v souladu se zásadou nezávislých tržních cen. Často nebude základ pro srovnání, jenž se má použít k posouzení, úplný. Je proto podstatně snazší získat potřebné záznamy v době uskutečnění transakce v rámci skupiny. Povinnost poskytnout tyto záznamy je jednoznačnou pobídkou k průběžnému zajišťování podkladů na podporu závěru, že se interní transakce uskutečnily v souladu se zásadou nezávislých tržních cen.

Význam oznámené změny spočívá v tom, že společnosti podléhající tonážní dani jsou osvobozeny od povinnosti poskytovat záznamy, pokud se transakce týkají zahraničních společností ve skupině. Na základě výjimky se na tyto subjekty nebude vztahovat stejný požadavek zajišťovat průběžně (či vůbec) podklady na podporu závěru, že se transakce s těmito společnostmi ve skupině uskutečnily v souladu se zásadou nezávislých tržních cen. Žádosti jiné země o poskytnutí informací lze vyhovět, jsou-li k dispozici příslušné materiály, například účty společnosti s doklady. Dánské finanční úřady však nebudou moci požadovat, aby byly vyhotovovány nové doklady výhradně pro účely daňových úřadů jiné země. Pokud daňový subjekt nemá povinnost poskytnout záznamy, nebude například možné požadovat, aby tento subjekt vypracoval srovnávací analýzu pro jinou zemi. Do té míry může být osvobození na úkor ostatních zemí."

(30) V témže dopise ze dne 29. září 2006 je s ohledem na otázku, zda po zavedení oznámeného opatření budou vymezovací opatření nadále nepropustná vůči případnému pokusu o daňové úniky zahraničních přidružených společností námořních společností podléhajících dánské tonážní dani, uvedeno:

„Aby bylo možno poskytnout takovouto záruku, bylo by nezbytné, aby byly všechny subjekty podléhající tonážní dani se zahraničními společnostmi ve skupině zkontrolovány nejméně každý rok a aby byly v této souvislosti ověřeny všechny transakce mezi oběma stranami. To je však naprosto nereálné. Dánské finanční úřady musí stanovit priority s ohledem na dostupné zdroje a snažit se optimalizovat svou kontrolní práci.

([14]) Zaevidován pod č. jedn. TREN(2007)A/26997.

Platná pravidla odrážejí skutečnost, že se usilovalo o vytvoření co nejlepších vymezovacích opatření proti daňovým únikům. Oznámená změna – osvobození od povinnosti poskytovat informace a záznamy – tato vymezovací opatření trochu oslabí. Změna je proto oznámena Komisi."

(31) Ve výše uvedeném dopise dánské orgány oznámily, že změna trochu naruší vymezovací opatření, upřesnily však, že „trochu skutečně znamená pouze trochu". Podle dánských orgánů v případě, „že jiný členský stát dotčený přeshraniční transakcí má rovněž režim tonážní daně, nemá změna žádný význam. Problémy mohou nastat pouze u zemí, které takovýto režim tonážní daně nemají. Bude však důležité, zda dotyčná země zavedla povinnost poskytovat záznamy, nebo zda nepovažovala za nutné uložit svým daňovým subjektům takovouto povinnost."

(32) Na otázku, jak odůvodnit nerovné zacházení, co se týká povinnosti poskytovat informace a záznamy, mezi společnostmi podléhajícími dánskému režimu tonážní daně a společnostmi, na něž se tento režim nevztahuje (jsou však povinné k dani z příjmů právnických osob), dánské orgány odpověděly, že zvláštní výkaz příjmů, včetně nemožnosti odpočtů, znamená, že povinnost poskytovat informace a záznamy má pro osoby podléhající tonážní dani menší význam.

5. PŘIPOMÍNKY PŘEDLOŽENÉ ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI

(33) Na zveřejnění oznámení shrnujícího rozhodnutí o zahájení řízení v Úředním věstníku reagovala pouze jedna zúčastněná strana, dánské sdružení majitelů lodí, *Danmarks Rederiforening*.

(34) Dopisem ze dne 19. července 2007 ([15]) dánské sdružení majitelů lodí připomenulo, že dánská lodní dopravní společnost musí stejně jako dříve jednat podle zásady nezávislých tržních cen jak interně, mezi činností podléhající tonážní dani a obecnou činností, tak externě, ve vztahu k zahraničním společnostem ve skupině. Společnost musí být rovněž s to i nadále poskytovat důkazy o použitých cenách.

(35) Dánské sdružení majitelů lodí zdůrazňuje, že podle oznámeného opatření by společnosti nemusely poskytovat informace ve vztahu k obchodním transakcím se zahraničními přidruženými společnosti předem, nýbrž pouze na žádost.

(36) Co se týká otázky, zda je oprávněné zacházet se společnostmi odlišně, pokud jde o správní postupy, dánské sdružení majitelů lodí podotklo, že Komise jistě nemůže zastávat názor, že by určitým společnostem měla být uložena zbytečná administrativní zátěž pouze z důvodu zajištění rovného zacházení z hlediska hospodářské soutěže s ostatními společnostmi, kvůli nimž se orgány domnívají, že dotyčné postupy jsou nezbytné.

6. POZNÁMKY DÁNSKA K PŘIPOMÍNKÁM TŘETÍCH STRAN

(37) Dánsko nezaslalo žádné poznámky k připomínkám, které předložilo dánské sdružení majitelů lodí.

7. POSOUZENÍ PODPORY

7.1 Existence podpory podle čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES

(38) V čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES se stanoví, že podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné se společným trhem.

(39) Prostřednictvím režimu tonážní daně dánské orgány udělují výhodu v podobě snížení daně z příjmů právnických osob, kterou by jinak toto odvětví muselo hradit, a to ze státních prostředků, čímž zvýhodňují určité podniky, jelikož opatření se týká pouze odvětví mezinárodní lodní dopravy. Tyto dotace mohou narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy, jelikož tyto činnosti v oblasti lodní dopravy jsou v zásadě vykonávány na celosvětovém trhu.

(40) Komise se zastává názor, že oznámené opatření nemění hodnocení režimu jako státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

(41) V této souvislosti je hlavním problémem určit, zda plánované opatření změní posouzení, které je uvedeno v rozhodnutí Komise ze dne 12. března 2002 ([16]) s ohledem na celkovou slučitelnost režimu se společným trhem.

7.2 Slučitelnost opatření

(42) Podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES lze považovat za slučitelné se společným trhem podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem, a poskytují tudíž možný základ pro výjimku z obecného zákazu státní podpory. V daném případě má Komise za to, že by oznámené opatření mělo být přezkoumáno podle čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES.

([15]) Zaevidován pod č. jedn. TREN(2007)A/38091.

([16]) Viz poznámka pod čarou č. 3.

(43) Podporu pro odvětví námořní dopravy je nutno přezkoumat zejména podle pokynů Společenství pro státní podporu v námořní dopravě z roku 2004 ([17]) (dále jen „pokyny“).

7.2.1 *Zmírnění vymezujících opatření*

(44) Jak je připomenuto v rozhodnutí o zahájení řízení, jednou z hlavních podmínek slučitelnosti režimů tonážní daně se společným trhem je zavedení vymezujících opatření spojených s těmito režimy. Tato podmínka je vyjádřena v oddíle 3.1 posledním pododstavci pokynů, v němž se uvádí, že „v případech, kdy se společnost vlastnící lodi zabývá také jinými komerčními činnostmi, bude v zájmu zabránění „průniku“ daňových výhod do jiných činností vyžadováno vedení transparentního účetnictví“.

(45) Cílem vymezujících opatření, která jsou nedílnou součástí režimu, je zajistit, aby v dotyčném členském státě či v jakémkoli jiném členském státě nebo třetí zemi neměly z režimu nepřímo prospěch jiné činnosti než námořní doprava. Pokud by pozměněný režim tonážní daně případně vedl k tomu, že by z dánského režimu tonážní daně měly prospěch jiné činnosti než námořní doprava, byla by slučitelnost tohoto režimu zpochybněna.

(46) Jedním z hlavních vymezujících opatření je ověřování – na základě zásady nezávislých tržních cen – obchodních transakcí mezi společnostmi podléhajícími tonážní dani a jejich případnými přidruženými společnostmi (nebo částmi dotyčných společností, které podléhají běžné dani z příjmů právnických osob), bez ohledu na to, zda jsou tyto přidružené společnosti vnitrostátními nebo zahraničními podniky.

(47) I když se dánské orgány domnívají, že oznamovací a dokumentační povinnost nemá sama o sobě žádnou ekonomickou hodnotu, souvisí ve skutečnosti s finančními transakcemi, které samy o sobě mají hospodářskou povahu; bez účinného provádění vymezujícího opatření týkajícího se obchodních transakcí mohou jiná odvětví než námořní doprava, ať už v dotyčném členském státě nebo v ostatních zemích, využít možnosti vyhnout se platbě daně z příjmů právnických osob prostřednictvím obchodních transakcí s přidruženou společností podléhající režimu tonážní daně dotyčného členského státu, aniž by to bylo odůvodněno oprávněným cílem společného zájmu.

(48) Pokud se ukáže, že vymezovací opatření nejsou účinná nebo pravděpodobně nebudou účinná, a to ani částečně, má Komise za to, že režim tonážní daně může umožňovat daňové úniky na úkor ostatních členských států nebo zemí EHP.

(49) Již z těchto důvodů je nutno mít za to, že zmírnění vymezujících opatření nepříznivě ovlivní podmínky obchodu v míře, která je v rozporu se společným zájmem. Režim by za těchto podmínek nebyl slučitelný se společným trhem.

7.2.2 *Rozlišování mezi vnitrostátními a zahraničními přidruženými společnostmi*

(50) Komise má dále za to, že dánské orgány hodlají nadále ověřovat – při uplatňování vymezujícího opatření založeného na zásadě nezávislých tržních cen – transakce mezi dvěma přidruženými společnostmi, pokud jedna z nich využívá tonážní daně, stejně jako dříve, avšak pouze v případě, musí-li obě společnosti platit daň v Dánsku.

(51) Ačkoli tedy na ověřování vnitrostátních transakcí se společností podléhající tonážní dani budou i nadále dohlížet dánské finanční úřady a odpovídat za ně, ověřování přeshraničních transakcí mezi společností podléhající tonážní dani v Dánsku a zahraniční přidruženou společností by bylo na odpovědnosti dotyčné cizí země, což by vedlo k nedostatečné kontrole a dohledu u mezinárodních finančních transakcí.

(52) Z toho vyplývá, že oznámené opatření mění dánský režim tonážní daně, který Komise schválila v roce 2002 ([18]), jelikož osvobodí společnosti podléhající tonážní dani od povinností, jež platily v roce 2002. Činnosti jiné než námořní doprava, které jsou vykonávány v jiném členském státě nebo zemi EHP přidruženou společností podniku, jenž podléhá tonážní dani v Dánsku, mohou snáze využít dánský režim tonážní daně a vyhnout se platbě běžné daně z příjmů právnických osob v dotčeném členském státě nebo zemi EHP. To Dánsko připouští, když uvádí, že dotyčné vymezovací opatření bude „trochu“ oslabeno. Je však nutno uplatňovat zásady týkající se zákazu diskriminace a rovného zacházení se všemi společnostmi v daném odvětví; dánské orgány předpokládají, že podvody a daňové úniky nejsou u obchodních transakcí běžné, avšak i kdyby tomu tak bylo, zdá se, že kontrola k zajištění správných postupů v případě mezinárodních transakcí je nezbytná.

(53) Komise se domnívá, že vymezující opatření týkající se transakcí ve skupině musí chránit před narušením společného trhu, které vyplývá z výhod udělených přidruženým společnostem v dotčeném členském státě stejně jako v ostatních členských státech. V opačném případě by důsledky daňových úniků prostřednictvím společnosti podléhající tonážní dani vážně narušily fungování společného trhu.

([17]) Úř. věst. C 13, 17.1.2004, s. 3.

([18]) Viz poznámka pod čarou č. 3.

(54) Komise proto usuzuje, že členský stát, který zavedl režim tonážní daně, musí s přeshraničními transakcemi ve skupině (přeshraničními transakcemi, které by mohly přinést prospěch přidruženým společnostem v jiném členském státě nebo zemi EHP) zacházet stejně, jako kdyby tyto transakce přinášely prospěch těmto společnostem na jeho vlastním území. Jinými slovy, za účelem provádění vymezovacího opatření týkajícího se transakcí uvnitř skupiny musí členský stát na transakce společnosti podléhající tonážní dani se zahraniční přidruženou společností uplatňovat stejné normy, jaké uplatňuje na transakce s vnitrostátní přidruženou společností, která nepodléhá tonážní dani.

(55) Podle zásad týkajících se zákazu diskriminace a rovného zacházení musí členský stát, který uplatňuje tonážní daň, uložit stejnou povinnost poskytovat na základě dotyčného vymezujícího opatření informace a záznamy pro vnitrostátní transakce (jež mohou být na úkor tohoto členského státu) a pro přeshraniční transakce (jež mohou být na úkor ostatních členských států nebo zemí EHP). Tyto informace jsou zásadní pro ověření vnitropodnikových cen ve skupině společností.

(56) Zmírněním ověřování, které musí dánské orgány provádět u transakcí mezi společností, na niž se vztahuje dánský režim tonážní daně, a kteroukoli z jejích zahraničních přidružených společností, Dánsko porušuje zásady týkající se zákazu diskriminace a rovného zacházení. Tím by Dánsko přesunulo přinejmenším část zátěže spojené s ověřováním, zda jsou dodržovány cíle režimu, a následné možné narušení společného trhu na jiný členský stát nebo zemi EHP, v níž musí platit daně přidružená společnost nepodléhající tonážní dani, které se týká transakce.

(57) Komise proto vyvozuje závěr, že oznámené opatření povede k výraznému oslabení vymezovacího opatření ze strany jiného členského státu nebo země EHP.

(58) Komise dále považuje za neodůvodněné nerovné zacházení, pokud jde o povinnost poskytovat informace a záznamy, mezi příjemci, kteří mají pouze vnitrostátní přidružené společnosti nezpůsobilé k tonážní dani, a příjemci, kteří mají rovněž zahraniční přidružené společnosti. Opatření by proto vedlo k neodůvodněnému narušení hospodářské soutěže mezi společnostmi, které mají zahraniční přidružené společnosti, a společnostmi, jež takové společnosti nemají.

(59) V důsledku toho jsou účinky oznámeného opatření takové, že mění podmínky obchodu v míře, jež je v rozporu se společným zájmem ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES a nesplňují požadavek obsažený v oddíle 3.1 posledním pododstavci pokynů. Dotyčné opatření je proto nutno prohlásit za neslučitelné se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

7.3 **Závěr**

(60) Komise se závěrem domnívá, že by oznámené opatření vedlo k narušení, jež je v rozporu se společným zájmem, ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. c) Smlouvy o ES, a dánský režim tonážní daně není tudíž slučitelný se společným trhem ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Oznámené opatření spočívající ve zrušení povinnosti majitelů lodí podléhajících dánské tonážní dani, která je jinak uložena všem ostatním společnostem, a to poskytovat dánským daňovým úřadům obchodní informace o všech obchodních transakcích se zahraničními přidruženými společnostmi, na základě zákona č. 408 ze dne 1. června 2005 není slučitelné se společným trhem.

Opatření proto nelze provést.

Článek 2

Dánsko je ve lhůtě dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí povinno informovat Komisi o opatřeních, která byla přijata k dosažení souladu s tímto rozhodnutím.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Dánskému království.

V Bruselu dne 17. června 2009.

Za Komisi
Antonio TAJANI
místopředseda